GUNNAR EKELÖF

TRE SÅNGER

SILVERSÅNG

Snart skall en årstid komma
Då grenar slår ut ur lyrornas horn.
Då skall stenarna blomma.
Då skall stenarna blomma,
Ögonen släckas i jorden
Och öppnas i tidlösheten,
Läpparna slutas i jorden
Och öppnas för ändlösa ekon.
Hälleberget skall föda
Lågor ur glödande brunnar.
Vattnet skall sjunga sitt silver
I forsarnas klingande strupar.
Snart skall en årstid komma
Då mänskornas andedräkt lyser av eld.
Då skall stenarna blomma.
Då skall stenarna blomma.

SÅNG I FEBERMÖRKRET

Skuggorna ligger långa i kväll,
Tunga som minnen och hårda som plågor.
Själarna samlas så många i kväll
Och fladdrar förbi min låga:
Ljusögda drömögda själar från världar utanför min,
Världar som vaknat för längesen,
Själar som lärt mig att se vad som inte finns,

Själar som visat mig vägen dit,
Där elden förliker rum och tid,
Slöjor av dimma med blickar av regn,
Mjuka som vatten och spröda som glas,
Dimögda regnögda slöjor från världar utanför min,
Världar som alltid vakar.

Världar vars undergång blommar i natt,
Avlägsna gnistor på ändlösa vägar,
Själar som brinner så klara i natt,
Och tindrar över mitt läger.
Där vilar min eld under drömmarnas valv,
Sjuk av gyllene feber på väg till eldarnas hem,
Där flämtar min lyckas låga och famlar
Med brännheta händer i världarnas rymd efter dem,
Som flyr undan dödsdrömmens maskar
Och vandrar livsdrömmens vägar dit,
Där elden förliker rum och tid,
Där kylan, glömskan och trötthetен
Skall falla ifrån mig som aska.

SÅNG

Väck mig till sömns i dig,
Väck mina världar till dig,
Tänd mina döda stjärnor
Närmare dig.

Dröm mig bort ur min värld
Hem till lågornas hem,
Föd mig, lev mig, döda mig
Närmare dig.

Närmare mig till dig,
Närmare födelsens härd,
Tag mig varmare, tag mig
Närmare dig.